

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **V. T. C.**, zast. Mgr. Jindřichem Lechovským, advokátem se sídlem Šlejnická 1547/13, Praha 6, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 3. 2019, č. j. OAM-50/LE-BA02-P13-2019, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 22. 7. 2019, č. j. 60 Az 24/2019 - 59,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci Mgr. Jindřichu Lechovskému, advokátu se sídlem Šlejnická 1547/13, Praha 6, **se přiznává** odměna za zastupování žalobce v řízení o kasační stížnosti a náhrada hotových výdajů ve výši **2 238,50 Kč**, která je splatná do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu Nejvyššího správního soudu.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) se kasační stížností domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Plzni, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného specifikovanému tamtéž. Žalovaný jím rozhodl, že stěžovatelova žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřijatelná podle § 10a odst. 1 písm. b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, řízení o udělení mezinárodní ochrany se zastavuje podle § 25 písm. i) téhož zákona a státem příslušným k posouzení žádosti je Rumunsko.

[2] Nejvyšší správní soud v rámci standardních procesních úkonů prověřoval aktuální pobyt stěžovatele a zjistil, že ze systému AZYL II MVČR, ve kterém jsou evidovány údaje o žadatelích o mezinárodní ochranu, jsou dostupné informace pouze do dne 31. 5. 2019, kdy stěžovatel svévolně opustil Pobytové středisko Kostelec nad Orlicí. Obrátil se proto

na žalovaného a na zástupce stěžovatele s dotazem na aktuální místo stěžovatelova pobytu (přípis ze dne 2. 9. 2019, č. j. 9 Azs 248/2019 - 23). Ze strany žalovaného mu bylo potvrzeno, že stěžovatel svévolně opustil pobytové středisko, současné místo stěžovatelova pobytu nicméně není žalovanému známo. Zástupce stěžovatele na výzvu soudu nereagoval. Nejvyšší správní soud následně také opakovaně (dne 2. 9. 2019 a dne 14. 10. 2019) prověřoval, zda nelze místo pobytu stěžovatele zjistit z evidence cizinců (AISC), vždy s negativním výsledkem.

[3] Vzhledem k tomu, že místo pobytu stěžovatele nebylo možné zjistit, soud postupoval podle § 33 písm. b) zákona o azylu a řízení o kasační stížnosti zastavil.

[4] O stěžovatelově žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nerozhodoval, neboť by tento postup byl za dané situace nehospodárný.

[5] O náhradě nákladů řízení mezi účastníky rozhodl podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., dle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení o kasační stížnosti zastaveno.

[6] Dále rozhodoval o odměně advokáta Mgr. Jindřicha Lechovského, který byl stěžovateli ustanoven jako zástupce pro řízení o žalobě usnesením krajského soudu ze dne 2. 4. 2019, č. j. 60 Az 24/2019 - 19, a na základě § 35 odst. 10, věty poslední, s. ř. s. jej zastupoval i v řízení o kasační stížnosti. Podle § 35 odst. 10, věty první, s. ř. s. hradí odměnu za zastupování a hotové výdaje ustanoveného advokáta stát.

[7] Přiznal mu odměnu za jeden úkon právní služby spočívající v podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve výši 1 550 Kč [§ 11 odst. 2 písm. a) ve spojení s § 11 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, společně s paušální náhradou hotových výdajů ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu) a daní z přidané hodnoty ve výši 388,50 Kč, tj. celkem 2 238,50 Kč. Tato částka bude ustanovenému zástupci vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

[8] Soud naopak nepřiznal požadovanou odměnu za úkon právní služby spočívající v podání kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu], neboť dospěl k závěru, že tento úkon nemohl mít pro stěžovatele žádný přínos.

[9] Důvod, pro který zákon umožňuje ustanovit účastníkovi zástupce, jehož odměnu hradí stát, je zajištění ochrany práv a právem chráněných zájmů i těch účastníků, kteří by sami nebyli schopni hradit si zastoupení právním profesionálem. Stát tedy ustanovenému zástupci hradí odměnu pouze za ty úkony právní služby, které skutečně mohly ochráně těchto práv sloužit. Odporovalo by smyslu a účelu právní úpravy, pokud by ustanovený zástupce mohl úspěšně nárokovat odměnu za libovolný počet úkonů, aniž by byl zřejmý jejich přínos pro zastupovaného účastníka řízení (srovnej také rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 7. 2010, č. j. 7 Afs 56/2010 - 59, nebo ze dne 12. 7. 2012, č. j. 1 As 98/2012 - 21).

pokračování

[10] Ustanovený zástupce sepsal v projednávané věci kasační stížnost, jejíž odůvodnění je obsahově totožné se žalobou, aniž by reagovalo na důvody napadeného rozsudku. Podstatou žalobní argumentace bylo tvrzení, že se žalovaný dostatečně nezabýval otázkou, zda přijímací podmínky žadatelů o mezinárodní ochranu v Rumunsku netrpí systémovými nedostatky. V kasační stížnosti namítá, že se této problematice dostatečně nevěnoval krajský soud. Ten však v napadeném rozsudku vysvětlil, jaké jsou požadavky na odůvodnění rozhodnutí žalovaného ohledně této otázky, že jim žalovaný dostál, věci se věnoval a odkázal na konkrétní podklady ve spise. Krajský soud dále uvedl, že mu není ani z úřední činnosti známo, že by azylové řízení v Rumunsku trpělo tvrzenými nedostatky, a podotkl, že žalobní tvrzení nebyla doložena. Kasační argumentace tedy nemohla věci nic přinést a zástupci za tento úkon tak odměna nenáleží.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. října 2019

JUDr. Radan Malík
předseda senátu